

การวิจัยสถาบันเพื่อพัฒนาองค์กร Institutional research for organizational development

กฤตยากาญจน์ โตพิทักษ์ (Krittayakan Topithak)¹

คุณอนันท์ นิรมล (Khunarnan Niramol)²

บทคัดย่อ

การวิจัยสถาบันเป็นกระบวนการแสวงหาสารสนเทศหรือแนวทางปรับปรุงพัฒนาขององค์กร เพื่อประโยชน์ในการจัดหาข้อมูลสำหรับสนับสนุนการวางแผน การกำหนดนโยบายและการตัดสินใจขององค์กร โดยใช้วิธีการวิทยาการวิจัยที่เหมาะสมกับบริบทหรือองค์กรที่จะทำการศึกษา ปัจจุบันการวิจัยสถาบันนับเป็นศาสตร์หนึ่งที่มีแนวโน้มในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นำวิธีการวิทยาการวิจัยมาใช้อย่างหลากหลายทั้งการวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงประเมิน การวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัยเชิงพัฒนา และการวิจัยเชิงอนาคต และประยุกต์ใช้ผลของการวิจัยสถาบันอย่างกว้างขวางขึ้นทั้งด้านสารสนเทศการศึกษา การวางแผนนโยบาย การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การพัฒนา และการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเป้าหมายสุดท้ายของการวิจัยสถาบันนั้นกลุ่มผู้ได้รับผลประโยชน์หลัก คือ นิสิตนักศึกษาเป็นสำคัญ อนาคตของวิจัยสถาบันจึงมีแนวโน้มที่จะได้รับการยอมรับว่าเป็นวิชาชีพแขนงหนึ่งที่มีองค์ความรู้ มีการศึกษาอบรม และมีสมาคมวิชาชีพดูแลคุณภาพและส่งเสริมมาตรฐานของวิชาชีพต่อไป

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ E-mail: krittayakan@hotmail.com

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ E-mail: khunarnan@hotmail.com

¹Asst. Prof. Dr, Faculty of Education, Naresuan University

²Asst. Prof. Dr, Faculty of Education, Thaksin University

(Received : April 26, 2018; Revised : August 6, 2018; Accepted : August

15, 2018)

คำสำคัญ : การวิจัยสถาบัน, การวิจัยนโยบาย, การพัฒนาองค์กร,
การประกันคุณภาพ

Abstract

Institutional research is an information seeking process or organizational improvement for the sake of providing information for supporting the organization's planning, policy, and decision-making by using research methods appropriate to the context or organization to be studied. The research methodology used in various; research surveys, evaluation research, operational research, development research and future research. Institutional research is one of the most promising developments. The results of extensive research in the field of information, education, decision-making, problem solving, development and quality assurance in education. The final goal of the research institute is to benefit the students. The future of research institutions is likely to be recognized as a knowledgeable, professionally trained, professionally qualified professional.

Keywords : Research Institute, Policy Research,
Organization Development, Quality Assurance

บทนำ

สารสนเทศเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการกำหนดแนวทางการพัฒนาองค์กรทุกระดับ ทำให้บุคคลสามารถเสริมสร้างความรู้ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน ทั้งด้านการงานและชีวิตส่วนตัว ตลอดจนแนวทางแก้ไข การวางแผนและการตัดสินใจ ผู้ใดที่เฝ้ารู้และได้รับสารสนเทศที่มีคุณค่า ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง ผู้นั้นย่อมได้รับชัยชนะเหนือผู้อื่น ในขณะที่กระบวนการวิจัยเป็นวิธีการได้มาซึ่งสารสนเทศที่มีความตรงและเชื่อถือได้ หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชนจึงให้ความสำคัญกับการวิจัยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการประยุกต์วิธีวิทยาการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงานและองค์กรโดยตรง หรือ “การวิจัยสถาบัน”

สถาบันอุดมศึกษาเองก็ได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยสถาบัน ซึ่งเห็นได้จากการจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบการวิจัยสถาบันโดยตรง มีการสนับสนุน และส่งเสริมให้บุคลากรทำงานวิจัยในงานประจำ (Routine to Research: R2R) ทั้งการจัดอบรมและให้ทุนสนับสนุนการวิจัย ผลที่ได้จากการวิจัยสถาบันนอกจากจะนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาสถาบันแล้ว ยังเป็นผลงานทางวิชาการที่สามารถนำไปใช้ในการขอรับการประเมินเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพของบุคลากรพร้อมกันด้วย

ความหมายและความเป็นมาของการวิจัยสถาบัน

ความหมายของการวิจัยสถาบัน

การวิจัยสถาบัน (Institutional Research) หมายถึง กระบวนการแสวงหาสารสนเทศหรือแนวทางปรับปรุงพัฒนาขององค์กรอย่างต่อเนื่อง โดยใช้วิธีวิทยาการวิจัยในลักษณะต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับบริบทหรือองค์กรที่จะทำการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการจัดหาข้อมูลสำหรับสนับสนุนการวางแผน การกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจขององค์กร ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหาร บางครั้งจึงเรียกว่า การวิจัยการบริหาร (Administrative Research) หรือการวิจัยดำเนินงาน (Operational Research) (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2536, น. 204; สมพงษ์ สุชีเกตุ, 2540, น. 6; Saupe, 1990, p. 1; มยุรี เสือคำราม และสมศักดิ์ ลีลา, 2556, น. 96)

ความเป็นมาของการวิจัยสถาบัน

การวิจัยสถาบันมีมานานคู่กับการตั้งองค์กรหรือสถาบันขนาดใหญ่ โดยเฉพาะองค์กรด้านการศึกษา (Swing, Ross, 2016, p. 13) หากแต่แพร่หลายในปี ค.ศ. 1820 โดย Professor W.H. Cowley แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) ได้นำมาเสนอในที่ประชุมเพื่อประเมินผลของคณะกรรมการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) แนวคิดดังกล่าวเป็นข้อค้นพบของมหาวิทยาลัยเยล (Yale University) เมื่อปี ค.ศ. 1701 หลังจากนั้นก็มีกรวิจัยเพื่อติดตามผลระยะสั้น ๆ อย่างแพร่หลายโดยคนในองค์กรหรือสถาบัน หรือที่เรียกว่า การศึกษาตนเอง (Self Study) ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 การวิจัยสถาบันได้เริ่มขึ้นอย่างเป็นทางการที่มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ และที่มหาวิทยาลัยมิเนโซต้า ประเทศสหรัฐอเมริกา จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1974 ได้มีการจัดตั้งสมาคมวิจัยสถาบัน (Institutional Research Association) ขึ้นเป็นครั้งแรกที่มหาวิทยาลัยฟลอริดา (Florida State University) ในประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมให้มีการวิจัยสถาบันในระดับอุดมศึกษาทั้งในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยต่าง ๆ

ของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม การวิจัยสถาบันในระยะเริ่มแรกยังอยู่ในวงจำกัดเนื่องจากได้รับทุนสนับสนุนเพียงเล็กน้อย จึงมีการศึกษาเฉพาะปัญหาในการดำเนินงานของหน่วยงาน ไม่ได้คำนึงถึงการศึกษาผลกระทบระยะยาว ในปี ค.ศ. 1966 ผู้แทนจากมหาวิทยาลัยกว่า 300 แห่ง ในสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นสมาคม

สำหรับประเทศไทยได้มีการจัดตั้งหน่วยวิจัยสถาบันขึ้นเป็นครั้งแรกที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อ พ.ศ. 2514 โดยมีหน้าที่ 3 ประการ คือ ประการแรก เพื่อรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการวางแผนพัฒนาและการบริหารมหาวิทยาลัย ประการที่สอง เพื่อทำการวิจัยตามความต้องการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และการทำวิจัยอื่น ๆ ที่เป็นไปตามภาระหน้าที่ประจำ และประการสุดท้าย เพื่อเผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีระบบข้อมูลเพื่อการบริหารของจุฬาลงกรณ์ (Chulalongkorn University Management Information System: CU-MIS) เป็นเครื่องมือในการจัดการข้อมูล ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูล 5 ประเภท ได้แก่ ข้อมูลโปรแกรมทางการศึกษา ข้อมูลอาจารย์ ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ ข้อมูลนิสิต ข้อมูลการเงิน ข้อมูลอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2536, น. 204)

ประเทศไทยได้มีการจัดตั้งสมาคมวิจัยสถาบันขึ้นแล้วเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2543 โดยมีศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสอาน เป็นนายกสมาคมและผู้ริเริ่มจัดตั้งในนามสมาคมวิจัยสถาบันและพัฒนาอุดมศึกษา (Association of Institutional Research and Higher Education Development) มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นศูนย์กลางของนักวิจัยสถาบัน นักวิชาการ และผู้บริหารการศึกษา ได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นใหม่ ๆ อันนำไปสู่ประโยชน์ในทางวิชาการและวิชาชีพ การส่งเสริมการจัดทำวิจัยสถาบันและเผยแพร่ผลงาน รวมทั้งการให้บริการทางด้านการวิจัยสถาบัน ด้านนโยบายและแผน และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีเป้าหมายสูงสุด คือ การศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติโดยรวมก้าวหน้าและพัฒนาไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาและสนองตอบต่อความต้องการของสังคมและประเทศชาติได้ (วิจิตร ศรีสอาน, 2552, น. 17-34)

พัฒนาการของการวิจัยสถาบัน

การวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษา บทบาทของการวิจัยจะถูกใช้เป็นกระบวนการในการศึกษาและพัฒนาทางด้านวิชาการและ

การศึกษาและพัฒนาสถาบันหรือองค์กร จึงจำแนกการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาได้สองประเภทด้วยกัน (วิจิตร ศรีสอ้าน, 2553, น. 1-2) ได้แก่

1. การวิจัยวิชาการ (Academic Research) ซึ่งโดยทั่วไปจะแบ่งการวิจัยเชิงวิชาการออกเป็นการวิจัยบริสุทธิ์ และการวิจัยประยุกต์ บทบาทของนักวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นบุคลากรสายวิชาการ ทำวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ ตลอดจนพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

2. การวิจัยสถาบัน (Institutional Research) ครอบคลุมการวิจัยเพื่อสารสนเทศสถาบัน การวิจัยเพื่อการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจ การวิจัยเพื่อนำผลมาแก้ปัญหา พัฒนาสถาบัน และการวิจัยเชิงประเมินผลงาน บุคลากร องค์กร สถาบัน ตลอดจนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน

วิจิตร ศรีสอ้าน (2553, น. 2-4) ได้แบ่งพัฒนาการของการวิจัยสถาบันออกเป็น 4 ยุค ได้แก่

ยุคที่ 1 ยุคบุกเบิก พ.ศ. 2514-2517 นับตั้งแต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งหน่วยวิจัยสถาบันขึ้นจวบจนมีการขยายตัวในระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ยุคที่ 2 ยุคขยายเป็นเครือข่ายระดับชาติ พ.ศ. 2517-ปัจจุบัน เป็นยุคที่มีการขยายเครือข่ายการวิจัยสถาบันในระดับชาติ โดยการนำของทบวงมหาวิทยาลัยที่มีการส่งเสริมให้มีการวิจัยสถาบัน จนมีการจัดตั้งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่เฉพาะในมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา

ยุคที่ 3 ยุคการใช้ผลเพื่อการปฏิรูปการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2530-ปัจจุบัน เป็นยุคที่มีความต้องการใช้ผลการวิจัยสถาบันเพื่อวางแผนในการดำเนินงาน ตลอดจนตัดสินใจการปฏิรูปการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา

ยุคที่ 4 ยุคพัฒนาเป็นวิชาชีพขั้นสูง ยุคนี้เป็นการพัฒนาของวิจัยสถาบันจนกระทั่งมีการเปิดสอนเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นรายวิชาในหลักสูตรต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา มีการจัดตั้งสมาคมวิจัยสถาบันและพัฒนาอุดมศึกษา และมีการฝึกอบรม ประชุมสัมมนาด้านวิจัยสถาบันอย่างแพร่หลาย

ปัจจุบันการวิจัยสถาบันนับเป็นศาสตร์หนึ่งที่มีแนวโน้มในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการประยุกต์ใช้วิธีวิทยาอย่างหลากหลาย และแพร่ขยายไปทุกระดับการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากวิจัยสถาบันได้รับการยอมรับจากวงการวิชาการว่าเป็นนวัตกรรมเชิงกระบวนการที่จะช่วยพัฒนาวิชาชีพจึงยอมรับผลงานที่เกิดจากการวิจัยสถาบันให้เป็นผลงานที่สามารถใช้ประกอบวิทยฐานะของบุคลากรสายสนับสนุนใน

มหาวิทยาลัย ผลของการวิจัยสถาบันได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางขึ้นทั้งด้านสารสนเทศการศึกษา การวางนโยบาย การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การพัฒนา และการประกันคุณภาพการศึกษา

ลักษณะของการวิจัยสถาบัน

การวิจัยสถาบันมีเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานในองค์กรหรือหน่วยงาน ปัญหาหรือแนวทางการพัฒนาจึงมีลักษณะเฉพาะซึ่งสรุปลักษณะของการวิจัยสถาบันได้ดังนี้

1. เป็นการวิจัยที่มีขอบเขตครอบคลุม ลักษณะ หน้าที่ หรือโครงสร้างของงานที่รับผิดชอบหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละองค์กรหรือสถาบันนั้น ๆ
2. เป็นการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาคำหนดนโยบายหรือพัฒนาองค์กรหรือสถาบันนั้น ๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว แต่อาจนำไปเป็นแนวทางในการวิจัยสถาบันอื่น ๆ ได้
3. คณะผู้วิจัยเป็นนักวิจัย หรือ นักวิชาการ ที่สังกัดอยู่ภายในหน่วยงาน องค์กร หรือสถาบันนั้น

เป้าหมายของการวิจัยสถาบัน

การวิจัยสถาบันเป็นการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับการดำเนินงานสภาพแวดล้อม และกระบวนการของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อประโยชน์ในการจัดหาข้อมูลสำหรับสนับสนุนการวางแผน การกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยมีเป้าหมาย (กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย, 2561, น. 5) ดังนี้

1. วิจัยเพื่อแก้ปัญหา โดยจำเป็นต้องมีการวิจัย สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ ติดตาม และปรับเปลี่ยนการดำเนินงานของสถาบัน เช่น ปัญหาการศึกษาที่ลาออกกลางคัน ปัญหาการศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันมีจำนวนน้อย เป็นต้น
2. วิจัยเพื่อการตัดสินใจ เป็นการวิจัยเพื่อประกอบการตัดสินใจในบางเรื่อง เช่น การขยายวิทยาเขต การเปิดหลักสูตรใหม่ เป็นต้น หากมีผลงานวิจัยที่มีข้อมูลสนับสนุนและยืนยันได้ก็จะทำให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. วิจัยเพื่อวางแผนอนาคต เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานของสถาบันได้อย่างเหมาะสม เช่น การศึกษาแนวโน้มทางเศรษฐกิจ แนวโน้มทางสังคม แนวโน้มของนักศึกษา และแนวโน้มของสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินงานของสถาบัน เป็นต้น

4. วิจัยเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันจึงต้องมีการประเมินคุณภาพภายในของตนเองอยู่เป็นประจำ การทำวิจัยสถาบันจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ควบคู่ไปกับการดำเนินการเรื่องอื่นด้วย

ผลที่ได้จากการวิจัยสถาบันเป็นสารสนเทศที่มีความเชื่อถือในด้านต่าง ๆ ตามความต้องการของหน่วยงาน ซึ่งจะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการวางแผนพัฒนาองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ สารสนเทศจากรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment) จะช่วยให้ได้วางแผนพัฒนาคุณภาพได้อย่างมีทิศทางและตรงกับความต้องการจำเป็นขององค์กร อย่างไรก็ตามจะทำให้ในองค์กรทางการศึกษาการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพต้องยึดเป้าหมายนิสิตเป็นองค์ประกอบหลัก (Swing, Ross, 2016, p. 7) จึงกล่าวได้ว่าเป้าหมายสุดท้ายของการวิจัยสถาบันนั้นกลุ่มผู้ได้รับผลประโยชน์หลัก คือ นิสิตนักศึกษาเป็นสำคัญ

ขอบข่ายของการวิจัยสถาบัน

ส่วนใหญ่ นักวิชาการได้กำหนดขอบข่ายการวิจัยสถาบันโดยมุ่งเน้นการปฏิบัติงานอันเป็นพันธกิจของสถาบัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2527, น. 5-15) ได้กำหนดขอบข่ายของการวิจัยสถาบันว่าควรครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะนิสิตนักศึกษา เช่น การวิเคราะห์คุณลักษณะนักศึกษาที่เหมาะสม นักศึกษาใหม่ บัณฑิตที่จบ ความต้องการ/เป้าหมายในชีวิตของนักศึกษา ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

2. คณาจารย์และบุคลากร เช่น การประเมินผลการสอน การประเมินประสิทธิภาพของอาจารย์ สภาพขวัญ กำลังใจ ความพึงพอใจ โครงสร้างลักษณะสังคม เศรษฐกิจของอาจารย์/บุคลากรอื่น ๆ การพัฒนาอาจารย์/บุคลากร

3. หลักสูตรและการสอน เช่น การวิเคราะห์ปรัชญาการศึกษา การกำหนดปรัชญาและเป้าหมายทางการศึกษา การประเมินหลักสูตร การพิจารณาเกรด

4. การประเมินโครงการหรือกิจกรรมในสถาบัน เช่น คุณภาพการศึกษา การใช้แหล่งสารสนเทศ การประเมินโครงการตามแผน การประเมินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยดำเนินการ

5. การจัดการลงทะเบียน เช่น ความต้องการในการเรียนวิชาต่าง ๆ สาขาวิชาที่คั่นต้องการ วิธีการสอบคัดเลือก วิธีการรับสมัคร ความต้องการและวิธีการผลิตคนสู่แหล่งงาน

6. การทำนายความสำเร็จของการศึกษา เช่น การทำนายผลความสำเร็จของนักศึกษา การทำนายผลการบริหารของผู้บริหารระดับต่าง ๆ และผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

7. การวางแผน เช่น การพิจารณาวิธีการวางแผน การประเมินแผนในลักษณะต่าง ๆ และในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับมหาวิทยาลัย คณะหรือหน่วยงานหรือภาควิชา

8. การวิเคราะห์นโยบาย เช่น การวิเคราะห์วิธีการกำหนดนโยบาย โครงสร้างและรายละเอียดของนโยบาย การวิเคราะห์เป้าหมาย

9. ระบบข้อมูล เช่น การพิจารณาจัดทำระบบข้อมูลพื้นฐานเพื่อการดำเนินงานและกิจกรรมอื่น ๆ ตามขอบข่ายหน้าที่ของมหาวิทยาลัย เทคนิคการรายงานเผยแพร่

10. งบประมาณและค่าใช้จ่าย เช่น รูปแบบการจัดสรรงบประมาณภายในมหาวิทยาลัย การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในลักษณะต่าง ๆ แนวทางการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัย การลงทุนการศึกษา

11. อาคารสถานที่ การจัดการบริการและการใช้ประโยชน์ เช่น ลักษณะการใช้พื้นที่ในมหาวิทยาลัย การวิเคราะห์ความต้องการใช้พื้นที่ การคาดคะเนการใช้พื้นที่ การใช้อาคาร การจัดสาธารณูปโภคต่าง ๆ ความคุ้มค่าและความเหมาะสม การวิเคราะห์ตารางการให้บริการเพื่อสนับสนุนกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

ศูนย์วิจัยและพัฒนากระบวนการบริหารงานอุดมศึกษาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (National Center for Higher Education Management System (NCHEMS) ได้กำหนดขอบข่ายของการวิจัยสถาบันว่าครอบคลุมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารในสถาบันดังนี้

1. ข้อมูลด้านนิสิต/นักศึกษา (Student) ข้อมูลด้านนิสิต/นักศึกษา ถือว่าเป็นข้อมูลที่สำคัญในการบริหารและการตัดสินใจเนื่องจากนิสิตนักศึกษาเป็นกลุ่มเป้าหมายการบริการหลัก ที่สถาบันต้องให้ความสำคัญ อาทิ ข้อมูลพื้นฐานหรือภูมิหลัง ข้อมูลการเข้าเรียน การออกกลางคัน การลาออก ความคาดหวังของนิสิต/นักศึกษา ความพึงพอใจ/ทัศนคติที่มีต่อสถาบันหรือรูปแบบการเรียนการสอนหรือความต้องการของหน่วยงานที่ใช้บัณฑิต เป็นต้น

2. ข้อมูลด้านบุคลากร (Staff) ในแต่ละสถาบันบุคลากรนั้นเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ายิ่ง โดยเฉพาะในอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีคุณภาพและศักยภาพสูง เพื่อผลิตบัณฑิตและให้เป็นเลิศทางวิชาการ จึงควรได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์เกี่ยวกับ

จำนวนคณาจารย์ คุณวุฒิ ความเชี่ยวชาญทางวิชาการ การวิจัยความถนัดหรือความสนใจหรือการคาดคะเนความสูญเสียอาจารย์เนื่องจากการเกษียณอายุหรือสมองไหล รวมทั้งสภาพความเป็นอยู่ สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ความต้องการด้านการพัฒนาความรู้ ความก้าวหน้า ข้อมูลด้านค่าตอบแทน เงินเดือน ค่าจ้างและสวัสดิการอื่น ๆ ข้อมูลด้านขวัญและกำลังใจ ความจงรักภักดีต่อสถาบัน เป็นต้น

3. ข้อมูลด้านหลักสูตร/โปรแกรมการศึกษา (Program) หลักสูตรแต่ละวิชานับมีความสำคัญมากต่อการเรียนการสอน ดังนั้น จึงควรทำวิจัยเพื่อหาข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้ทันสมัยในยุคโลกาภิวัตน์ อาทิ ข้อมูลหลักสูตรและเนื้อหาของหลักสูตรรวมทั้งความเหมาะสมของหลักสูตรในปัจจุบันและข้อมูลแนวโน้มที่จะเปิดหลักสูตรเพิ่มในอนาคต ข้อมูลจำนวนสถิติที่ลงทะเบียนในแต่ละโปรแกรม จำนวนผู้ลงทะเบียนและจำนวนที่สำเร็จการศึกษา จำนวนห้องเรียน จำนวนชั่วโมงการทำงานของอาจารย์ต่อสัปดาห์และภาระงาน ข้อมูลความพอใจ ทัศนคติ และความต้องการ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคในการเรียนแต่ละโปรแกรม ข้อมูลกิจกรรมเสริมหลักสูตร ข้อมูลทิศทางในการพัฒนา/ผลิตบัณฑิต/รูปแบบการผลิตบัณฑิต ฯลฯ

4. ข้อมูลด้านการเงิน/งบประมาณ (Finance) เงินเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงาน จึงควรมีข้อมูลในด้านนี้ไว้ เพื่อการตัดสินใจว่าจะขยายหรือคงไว้หรือยุบเลิก หรือเปลี่ยนแปลงจึงควรทำวิจัยในด้านศึกษาวิเคราะห์งบประมาณค่าใช้จ่ายในอดีต-ปัจจุบัน แหล่งเงินทุน/รายได้/การหาทุน/รายจ่าย การคาดคะเนงบประมาณ วิธีการบริหารและดำเนินงานด้านงบประมาณ งบดุล งบลงทุนและค่าใช้จ่ายของนิสิต/นักศึกษา (Unit cost)

5. ข้อมูลด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) ควรทำวิจัยว่ามีครบถ้วน พอเพียงหรือไม่คุ้ม เช่น การใช้ที่ดิน ประโยชน์ของห้องเรียนหรือพื้นที่ต่าง ๆ ในแต่ละอาคาร รวมทั้งสถานที่ตั้งและสภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งภายใน และภายนอกสถาบัน

จะเห็นได้ว่าขอบข่ายการวิจัยสถาบันจะขึ้นอยู่กับขอบข่ายงานของสถาบัน ในอดีตสถาบันอุดมศึกษาจะให้ความสนใจกับฐานข้อมูล 5 ด้าน ได้แก่ ข้อมูลด้านนิสิต นักศึกษา ข้อมูลด้านคณาจารย์ ข้อมูลด้านหลักสูตรและการสอน ข้อมูลด้านอาคารสถานที่ และข้อมูลด้านงบประมาณ ต่อมาสถาบันอุดมศึกษาได้ให้ความสนใจกับพันธกิจหลักของสถาบัน ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และปัจจุบันเมื่อการวิจัยสถาบันแพร่หลายยิ่งขึ้น หน่วยงานภายในสถาบันอุดมศึกษาเริ่มทำการวิเคราะห์งานเพื่อทำวิจัยสถาบัน

การกำหนดขอบข่ายของการวิจัยสถาบันจึงขึ้นอยู่กับพันธกิจของหน่วยงานภายในเป็นหลัก หากแต่มีเป้าประสงค์เดียวกันคือการพัฒนาหน่วยงานหรือองค์กร อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในภาพรวมองค์ประกอบสำคัญที่ควรทำวิจัยสถาบันมีด้วยกัน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน ปัจจัยสนับสนุน หลักสูตร และผู้สำเร็จการศึกษา

การวิจัยสถาบันจึงเป็นการทำงานประจำให้เป็นงานวิจัยหรือที่รู้จักกันในชื่อของ Routine to Research: R2R นั่นเอง โดยการทำงานประจำลักษณะนี้มีการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพใน 4 มิติ ได้แก่ เกิดการพัฒนางานประจำที่ทำอยู่ นั้นเกิดการพัฒนาค้นหาคนที่ทำงานนั้นและคนที่เกี่ยวข้อง เกิดการพัฒนาหน่วยงานและองค์กร และเกิดการพัฒนาวិชาการที่เกี่ยวข้องกับงานและการดำเนินงานของงานประจำนั้น (สมชาติ โตรักษา, 2558, น. 2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาวิชาการสู่การปฏิบัติงานในสถานการณ์ที่เป็นจริง

วิธีวิทยาการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยสถาบัน

การออกแบบการวิจัยสถาบันต้องคำนึงถึงวิธีวิทยาการวิจัยหรือระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ที่เหมาะสม จากเดิมการวิจัยสถาบันใช้เพียงการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อให้ได้มาซึ่งชุดข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือรองรับการตัดสินใจของผู้บริหาร หรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ปัจจุบันการวิจัยสถาบันมีการใช้วิธีวิทยาการวิจัยที่เคร่งครัดยิ่งขึ้น อาทิ การวิจัย การวิจัยเชิงอนาคต การวิจัยเชิงพัฒนา เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ วิธีวิทยาการวิจัยนำมาใช้ในการวิจัยสถาบันจึงมีหลากหลาย ดังนี้

1. การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของสถาบันในด้านต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจสภาพ ปัญหา และแนวทางการดำเนินงานของสถาบัน การวิจัยเชิงสำรวจจะดำเนินการในระยะเริ่มแรกเพื่อแสวงหาชุดของสารสนเทศในการวางแผนหรือการตัดสินใจของผู้บริหาร

2. การวิจัยเชิงประเมิน (Evaluative Research) เป็นการวิจัยที่จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงผลของการดำเนินงานหรือการใช้กลยุทธ์ในการพัฒนาองค์กร ตลอดจนผลของการดำเนินงานตามโครงการหรือมาตรการต่าง ๆ การวิจัยเชิงประเมินเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างครอบคลุม ครบถ้วน เชื่อถือได้ และกำหนดเกณฑ์ในการตัดสินใจที่เป็นปรนัย เป็นการวิจัยประยุกต์ที่มุ่งตัดสินคุณค่าของ “ปฏิบัติการใด ๆ ” ที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเป็นการวิจัยที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลประกอบการตัดสินใจเพื่อการพัฒนางาน

3. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) การวิจัยที่มุ่งศึกษาการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานโดยที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ปฏิบัติงานนั้นโดยตรง เช่น การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) ก็เป็นการวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน การวิจัยดำเนินงาน (Operation Research) มุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในองค์กรอุตสาหกรรม และนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาองค์กร เป็นต้น

4. การวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) หรือ R&D เป็นการวิจัยที่มุ่งพัฒนานวัตกรรมที่เป็นทางเลือกใหม่ ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพงานโดยผลลัพธ์ของการวิจัยจะปรากฏให้เห็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ประเภทสื่อ/ชิ้นงาน (Material) และ ประเภทแบบ หรือวิธีการทำงาน (Procedure/Process) ในกระบวนการวิจัยจึงประกอบไปด้วยกิจกรรมสองส่วนหมุนเวียนกัน ได้แก่ การวิจัยและการพัฒนา เพื่อให้สิ่งที่ต้องการพัฒนามีคุณภาพดีขึ้น

5. การวิจัยเชิงอนาคต (Future Research) เป็นการวิจัยที่นิยมกันแพร่หลายสำหรับการวางแผนการดำเนินงานหรือการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ในอนาคต การวิจัยเชิงอนาคตใช้เทคนิคการศึกษาหลากหลายรูปแบบ เช่น การสำรวจแนวโน้ม (Trend Exploratory) การทำนายแบบเดลฟาย (Delphi Forecasting) การทำนายแบบอนาคตภาพ (Scenario Forecasting) การทำนายแบบเมตริกซ์ (Matrix Forecasting) เป็นต้น โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะการทำนาย เหตุการณ์ คาดคะเนหรือพยากรณ์เหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้จะต้องอิงพื้นฐานข้อมูลและข้อค้นพบที่จะได้จากการวิจัย เพื่อค้นหาและอาจจะต้องอิงกับข้อมูลในระยะเวลาหนึ่งที่ผ่านมาในอดีตด้วยเพื่อที่จะสามารถวาดภาพพิจารณาถึงแนวโน้มที่จะเกิดเหตุการณ์หนึ่ง ๆ ในอนาคต

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันวิจัยสถาบันที่พัฒนาจากการทำงานประจำหรือ R2R ที่ตื้นเขินควรก่อให้เกิดการพัฒนาการทำงาน พัฒนาคน พัฒนาองค์กร และพัฒนาวิชาการ ดังนั้นระเบียบวิธีวิจัยที่ยอมรับกันคือการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มเดียว ที่ศึกษาผลก่อนกับหลัง หรือหากเกิดการทดลองซ้ำแล้วนำผลมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ก็คือการวิจัยเชิงพัฒนา นั่นเอง

การเขียนโครงการวิจัยสถาบัน

การทำวิจัยสถาบันหรือการวิจัยทั่วไปจำเป็นต้องใช้งบประมาณหรือแหล่งเงินทุนสนับสนุนการวิจัย ผู้วิจัยจึงต้องเขียนโครงการวิจัยโดยละเอียดตามองค์ประกอบที่แหล่งเงินทุนกำหนด ซึ่งโดยทั่วไปองค์ประกอบของโครงการวิจัยไม่ว่าจะเป็นการวิจัยในประเภทใดจะมีองค์ประกอบที่สำคัญ (กฤษฎายาญจน์ โตพิทักษ์, 2558, น. 307-328) ดังนี้ 1) ชื่อโครงการวิจัย 2) ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย 3) วัตถุประสงค์ของการวิจัย 4) สมมติฐานของการวิจัย 5) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 6) ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 7) วิธีการดำเนินงานวิจัย 8) ขอบเขตของการวิจัย 9) ระยะเวลาทำการวิจัย 10) แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ (ให้ระบุขั้นตอนโดยละเอียด) 11) งบประมาณของโครงการวิจัย (ระบุโดยละเอียด) 12) เอกสารอ้างอิง การเขียนรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบของโครงการวิจัยมีแนวทางในการเขียนดังนี้

ชื่อโครงการวิจัย

เมื่อผู้วิจัยเลือกปัญหาและกำหนดปัญหาในการวิจัยแล้วจึงนำรายละเอียดมาเขียนเป็นชื่อโครงการวิจัย ชื่อโครงการวิจัยเป็นการสื่อความหมายให้ทราบถึงเรื่องที่จะทำวิจัย และระเบียบวิธีการวิจัย การเขียนชื่อเรื่องงานวิจัยไม่จำเป็นต้องเขียนเป็นประโยคที่สมบูรณ์ อาจเขียนในรูปข้อความหรือวลีก็ได้ ชื่อโครงการวิจัยควรเขียนให้สะท้อนให้เห็นตัวแปร ประชากร และวิธีการศึกษา ตัวอย่างการกำหนดชื่อโครงการวิจัย มีดังนี้

ชื่อโครงการวิจัย "การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งต่อการออกกลางคันของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ"

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยด้านต่าง ๆ อาทิ ฐานะทางเศรษฐกิจ

ตัวแปรตาม คือ การออกกลางคัน

ประชากร คือ นิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ

วิธีการศึกษา คือ การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สาระสำคัญของความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาหรือภูมิหลังเป็นการนำเสนอถึงการมองปัญหาการวิจัยแนวกว้างแล้วค่อย ๆ ลู่ลงสู่เรื่องที่จะทำการวิจัย ในส่วนนี้จะเป็นการชักจูงให้อ่านเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของการทำงานวิจัย การเขียนในส่วนนี้ควรมีการอ้างอิงหลักฐานหรือเหตุการณ์จะให้น้ำหนักมากกว่าการเขียนด้วยความคิดเห็นของผู้วิจัยเพียงอย่างเดียว การเขียนควรแสดงเนื้อหา 4 ประการ

ดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2538ก; Creswell, 2003, pp. 73-85 อ้างถึงใน กฤษยาภาณูจน์ โตพิทักษ์, 2558, น. 312) (1) การนำเข้าสู่ปัญหา (2) ที่มาของปัญหา การวิจัย (3) ปัญหาการวิจัย และ (4) ความสำคัญของปัญหา

ตัวอย่างการเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ของงานวิจัย เรื่อง "การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ" ควรกล่าวเกริ่นนำก่อนเข้าสู่ปัญหาที่เกิดในสถาบัน เช่น กล่าวนำถึงพันธกิจหลักของ สถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่หลักในการผลิตบัณฑิต (1) จนกระทั่งกล่าวถึงสาเหตุหรือ ที่มาของการออกกลางคัน อาจจะเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่ผันผวนกระทบกับฐานะ ของนักศึกษาที่ยากจน จึงนำสู่ปัญหาของสถาบัน ได้แก่ การออกกลางคันของนักศึกษา (2) ซึ่งมีปัจจัยเกี่ยวเนื่องหลายประการ ... ในขั้นตอนนี้เป็น การนำสู่ปัญหาวิจัยที่ว่า ปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา (3) นั่นเอง จากนั้นให้สรุป ท้ายถึงความสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ (4) เพื่อชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการทำวิจัย

การกล่าวความเป็นมาและสภาพปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ในประเด็นที่จะ ทำวิจัยควรนำเสนอให้เห็นความสำคัญของปัญหา และแสดงให้เห็นว่าปัญหาวิจัย ดังกล่าวยังไม่มีคำตอบหรือขาดข้อมูลสนับสนุนหรือมีบางส่วนอยู่บ้างแต่ก็ไม่ เฉพาะเจาะจง หรือมีการวิจัยไว้แล้วต้องแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างหรือความใหม่ หรือส่วนที่จะเติมเต็มงานวิจัยที่ทำในอดีตให้ข้อค้นพบมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การเขียนวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นการกำหนดขอบเขตของปัญหา การเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยควรเขียนให้ครอบคลุมปัญหาวิจัยสอดคล้องกับชื่อเรื่อง และต่อเนื่องกับความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา ควรเขียนให้ชัดเจน ใช้ภาษาที่ เข้าใจง่าย ได้ใจความและควรเขียนเป็นประโยคบอกเล่ามากกว่าที่จะเป็นประโยค คำถาม การเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยของงานวิจัยเรื่อง "การศึกษาสมรรถภาพ การวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยทักษิณ" มีตัวอย่างดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถภาพการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยทักษิณที่มีวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการวิจัยแตกต่างกัน

ตัวอย่างการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัย เรื่อง "การประเมินการจัดการ เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของอาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณ" มีดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณ ทั้งด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของการจัดการเรียนการสอน

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานเป็นคำตอบของปัญหาวิจัยที่ผู้วิจัยมักจะคาดการณ์คำตอบไว้ล่วงหน้าโดยอาศัยประสบการณ์ การคาดคะเนคำตอบจากการวิจัยหรือการตั้งสมมติฐานการวิจัยจะต้องอาศัยข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือจากการสำรวจเบื้องต้นสนับสนุน สมมติฐานเป็นสิ่งที่ชี้ทิศทางของการวิจัย ระบุถึงตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม การเขียนสมมติฐานที่ดีควรจะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา และสมมติฐานการวิจัยที่ดีต้องทดสอบความสัมพันธ์ได้ การเขียนสมมติฐานการวิจัยของงานวิจัยเรื่อง "การศึกษาสมรรถภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณ" มีตัวอย่าง ดังนี้

อาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีสมรรถภาพการวิจัยแตกต่างกัน

อาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณที่มีประสบการณ์การวิจัยแตกต่างกันมีสมรรถภาพการวิจัยแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยเป็นการระบุขอบข่ายของการวิจัย ในส่วนของตัวแปรและประชากรที่ทำการวิจัย ตลอดจนเนื้อหา สถานที่ที่ทำการวิจัย ระยะเวลา ช่วงเวลา ที่ทำการวิจัย การระบุขอบเขตของการวิจัยจะช่วยให้เข้าใจงานวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น กำหนดขอบเขตของการวิจัยควรคำนึงถึงความพอดีเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรด้วย โดยทั่วไปจะกำหนดขอบเขตการวิจัยสองส่วนด้วยกัน ได้แก่ ประชากร และตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตัวอย่างการเขียนขอบเขตการวิจัยของงานวิจัยเรื่อง "การศึกษาสมรรถภาพการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยทักษิณ" มีดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์สังกัดมหาวิทยาลัยทักษิณที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในปีการศึกษา 2560 จำนวน 989 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น ได้แก่ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การวิจัย

ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถภาพการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การนิยามศัพท์เฉพาะเป็นการสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับตัวแปรบางตัวแปรที่ใช้ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากงานวิจัยอื่นอย่างไร การเขียนนิยามศัพท์ควรเขียนเฉพาะคำที่ต้องการสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน ไม่จำเป็นต้องนิยามทุกคำ เช่น เพศ ไม่จำเป็นต้องนิยาม เพราะทราบกันโดยทั่วไปว่า หมายถึง ชาย-หญิง และการนิยามศัพท์ที่ดีควรเป็นการนิยามเชิงทฤษฎีควบคู่กับการนิยามเชิงปฏิบัติการ ตัวอย่างการเขียนนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

สมรรถภาพการวิจัย หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้ด้านวิธีวิทยาการวิจัย ครอบคลุมความรู้ด้านระเบียบวิธีวิจัย แนวคิดในการทำวิจัย การค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสุ่มตัวอย่างในการวิจัย การสร้างเครื่องมือในการวิจัย การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล การใช้คอมพิวเตอร์ในการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งวัดเป็นคะแนนจากแบบสอบถามความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณทั้งที่เป็นข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยกำลังปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2560

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการวิจัยหรือความจำเป็นที่ต้องได้รับคำตอบจากการวิจัย อนึ่ง ผู้วิจัยควรเขียนทั้งประโยชน์ทางวิชาการหรือคุณค่าทางวิชาการที่ได้จากการวิจัย และประโยชน์ในทางปฏิบัติ การเขียนประโยชน์จากการวิจัยควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและมีความเป็นไปได้ และควรเรียงลำดับข้อจากข้อที่เป็นประโยชน์โดยตรงมากที่สุดไปสู่น้อยที่สุดและลักษณะประโยคควรเป็นลักษณะเดียวกัน ตัวอย่างการเขียนประโยชน์ของการวิจัย มีดังนี้

1. ได้ข้อความรู้ที่ครอบคลุมเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณในภาพรวม

2. ได้ข้อมูลพื้นฐานในการจัดฝึกอบรมพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการทำวิจัยให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนอกจากจะทำให้ผู้วิจัยกำหนดปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ยังเป็นส่วนสำคัญที่จะพัฒนารอบแนวคิดในการวิจัยและ

กำหนดสมมติฐาน ตลอดจนได้ข้อมูลในการวางแผนงานวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีคุณภาพจะแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของโครงการวิจัย ความสอดคล้องของตัวแปรที่ศึกษาและความรอบรู้ของผู้วิจัย เกณฑ์ในการตรวจสอบคุณค่าของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาสาระตรงหรือสอดคล้องกับเรื่องหรือปัญหาวิจัย มีประโยชน์ในการนำมาใช้ มีความน่าเชื่อถือ มีความทันสมัย และชัดเจนไม่ซับซ้อน

การนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะต้องเขียนให้เห็นว่าผู้วิจัยได้มีการศึกษา ค้นคว้าและประมวลความรู้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้รับการเลือกสรรผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์แล้วจะนำเสนออย่างเป็นระบบ โดยทั่วไปจะนำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกประกอบด้วย นิยาม แนวคิด ทฤษฎี ส่วนที่สองเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการแสดงกรอบความคิดในการวิจัยด้วยแผนภูมิจะแสดงให้เห็นถึงผลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตัวอย่างการกำหนดหัวข้อเพื่อเขียนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีตลอดจนเอกสาร ตำรา บทความและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถภาพการวิจัย

ตอนที่ 2 นโยบายและแนวทางเกี่ยวกับการวิจัยของหน่วยงานทางการศึกษา

ตอนที่ 3 งานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถภาพการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การเขียนวิธีดำเนินการวิจัยเป็นส่วนสำคัญที่จะนำเสนอให้เห็นถึงการออกแบบการวิจัย ได้แก่ แบบแผนการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็นหัวข้อย่อย ๆ ดังนี้

ระเบียบวิธีวิจัย ผู้วิจัยจะต้องระบุถึงแบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการศึกษา อาทิ การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงทดลอง เป็นต้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในส่วนของประชากรผู้วิจัยจะต้องระบุลักษณะของประชากรที่ใช้ในการวิจัยให้ชัดเจนว่าเป็นใครหรือสิ่งใด มีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติอย่างไร ปริมาณหรือขนาดเท่าไร และในส่วนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยต้อง

ระบุจำนวนตัวอย่าง และการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างหรือการเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นขั้นตอนอย่างละเอียด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล
ในส่วน of เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยจะต้องระบุชนิดของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ลักษณะของเครื่องมือ ตลอดจนขั้นตอนการสร้างและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือ รวมทั้งผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ นอกจากนี้ผู้วิจัยควรระบุถึงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนแสดงให้เห็นถึงการควบคุมคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงและความตรง

การวิเคราะห์ข้อมูล ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะต้องนำเสนอให้เห็นถึงวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย ตั้งแต่วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยนำเสนอได้ชัดเจนมากเท่าไร ก็จะแสดงให้เห็นถึงความรัดกุมของการวางแผนโครงการวิจัยและความน่าเชื่อถือของผู้วิจัย ซึ่งเป็นเกณฑ์ในการวัดความเป็นไปได้ของโครงการวิจัยได้อีกส่วนหนึ่ง

ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงาน

ผู้วิจัยจะต้องระบุเวลาที่ใช้ในการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการ รวมทั้งควรมีการกำหนดเวลาของการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ ว่าจะใช้เวลาเท่าไร ควรทำตารางเวลาหรือแผนภูมิประกอบเพื่อความชัดเจน

งบประมาณที่ใช้ในการวิจัย

โครงการวิจัยที่เสนอของบประมาณหรือขอทุนสนับสนุนการวิจัยจำเป็นต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณที่ใช้ในการวิจัย เพื่อประกอบในการพิจารณาอนุมัติงบประมาณหรือเงินทุน การเขียนงบประมาณควรเขียนตามหมวดเงิน ดังนี้ หมวดค่าตอบแทน หมวดค่าใช้สอย หมวดค่าวัสดุ หมวดค่าครุภัณฑ์ หมวดค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ฯลฯ

ผู้วิจัย/คณะผู้ดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยหรือคณะผู้วิจัยควรที่จะระบุคุณวุฒิ อาชีพ หน่วยงานที่สังกัด หมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร พร้อมทั้งระบุหมายเลขทะเบียนนักวิจัยแห่งชาติ (ถ้ามี) ประสบการณ์ในการทำวิจัย ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ และรายงานวิจัยที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในระดับหนึ่งแก่

ผู้พิจารณาทุนสนับสนุนการวิจัย และในกรณีที่มิที่ปรึกษาโครงการวิจัย ผู้วิจัยควรจะระบุให้ชัดเจนด้วยเช่นกัน

หนังสืออ้างอิงหรือบรรณานุกรม

ให้ระบุแหล่งที่มาของเอกสาร ชื่อเอกสาร สิ่งพิมพ์และหลักฐานทุกประเภทที่ผู้วิจัยนำมาใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าในการเขียนรายงานการวิจัย โดยหนังสืออ้างอิงจะระบุเฉพาะเอกสารที่นำมาอ้างอิงในงานวิจัย ส่วนบรรณานุกรมจะรวมทั้งเอกสารที่อ้างอิงในเนื้อหาและที่ค้นคว้าเพิ่มเติม ซึ่งในการเขียนควรใช้รูปแบบที่เป็นมาตรฐาน

ตัวอย่างงานวิจัยสถาบัน

นพคุณ กสานติกุล, ปุณณนุช ดาวเที่ยง, และศิริรัตน์ เนาว์วงศ์ (2554, น. ข) ทำการวิจัยสถาบันเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยสถาบันของบุคลากร ศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการทำวิจัยสถาบัน ศึกษาสาเหตุที่ทำให้บุคลากรไม่ทำวิจัยสถาบัน และศึกษาปัจจัยจูงใจที่ทำให้บุคลากรทำวิจัยสถาบัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรสายปฏิบัติการวิชาชีพและบริหารทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น 252 คน เครื่องมือวิจัยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนาในรูปค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสถาบัน สรุปได้ดังนี้

1. บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยสถาบัน โดยทราบว่ามหาวิทยาลัยมีทุนสนับสนุนโครงการวิจัยสถาบัน และยังทราบว่า ผลการวิจัยสถาบันสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดหาข้อมูลสำหรับสนับสนุนการวางแผน การกำหนดนโยบาย เป็นเครื่องมือที่สนับสนุนการตัดสินใจ การบริหารการศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาองค์กร มุ่งศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องโดยตรงของแต่ละสถาบัน แต่ไม่ทราบว่าโครงการวิจัยสถาบันขนาดเล็กได้รับการสนับสนุนเงินทุนโครงการละไม่เกินสองหมื่นบาท และได้รับเงินค่าสมนาคุณตอบแทนให้ภายหลังการทำวิจัยสถาบันเสร็จ

2. บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เห็นว่า การทำวิจัยสถาบันมีอิสระในการทำงานวิจัยโดยนักวิจัยมีโอกาสดำเนินการ วิเคราะห์ และตัดสินใจเกี่ยวกับการทำวิจัยได้ด้วยตนเอง มีโอกาสได้กำหนดแผนการทำงาน กำหนดเป้าหมายและวิธีการ

ทำงานวิจัยด้วยตนเอง สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนเองในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทันที และเห็นว่าความสัมพันธ์กับหัวหน้างานหรือการบังคับบัญชาเป็นสิ่งที่เอื้อและสนับสนุนการทำวิจัยสถาบันโดยเฉพาะความเป็นกันเอง ทำให้มีความสบายใจเมื่อปฏิบัติงานด้วย

3. สาเหตุที่ทำให้บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีไม่ทำวิจัยสถาบัน เนื่องมาจากการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง บุคลากรไม่ทราบข้อมูลที่ชัดเจน มีภาระงานประจำมาก ไม่มีเวลาทำงานวิจัยสถาบัน และงบประมาณสนับสนุนวิจัยสถาบัน (ขนาดเล็ก) มีวงเงินน้อยเกินไป

4. ปัจจัยจูงใจที่ทำให้บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีทำวิจัยสถาบัน ได้แก่ การนำผลจากการทำวิจัยมาประกอบการพิจารณาความดีความชอบ และกำหนดให้งานวิจัยสถาบันเป็นงานประจำ หรือลดงานประจำเมื่อได้ทำงานวิจัย ตลอดจนการประกาศเกียรติคุณหรือให้การยอมรับ และนำผลงานวิจัยมาประยุกต์ใช้อย่างเป็นรูปธรรม

Ovink, Kalogrides, Nanney, and Delaney (2018, pp. 533-590) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนในสถาบันอุดมศึกษาทั้งกลุ่มผู้เรียนที่เลือกเรียนในวิทยาลัยที่มีศักยภาพที่ต่ำกว่าความสามารถของนักเรียน และกลุ่มผู้เรียนที่เลือกเรียนในวิทยาลัยที่มีศักยภาพที่ติดเทียมกับความสามารถของนักเรียน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของปัจจัยที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนในสถาบันอุดมศึกษา และผลลัพธ์ที่ผู้เรียนได้รับหลังจากสำเร็จการศึกษา โดยที่ปัจจัยระยะทางจากบ้านไปยังวิทยาลัย และความต้องค่าใช้จ่ายที่ต่ำมีผลต่ออัตราการเลือกเรียนในวิทยาลัยที่มีศักยภาพต่ำกว่าความสามารถของนักเรียน ถึงแม้ว่าในสภาพจริงสถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้นมีศักยภาพไม่เพียงพอที่จะให้ผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ก็ตาม โดยเฉพาะกลุ่มผู้เรียนที่มีรายได้ต่ำมีอัตราการเลือกสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพต่ำกว่าความสามารถของนักเรียนค่อนข้างสูงกว่าผู้เรียนที่มีรายได้สูง และนอกจากนี้ยังพบว่า การเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่มีการคัดเลือกด้วยอัตราการแข่งขันที่สูงจะส่งผลให้มีการจ้างแรงงานและมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายได้หลังสำเร็จการศึกษา โดยผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่าศักยภาพของวิทยาลัยจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกที่ต่ำกว่าผู้เรียนที่เข้าศึกษาในสถาบันที่มีศักยภาพที่ติดเทียมกับความสามารถของผู้เรียน

บทสรุป

การวิจัยสถาบันก่อให้เกิดการพัฒนาการทำงาน พัฒนาคณะพัฒนาองค์กร และพัฒนาวิชาการ โดยใช้วิธีวิทยาการวิจัยซึ่งได้รับการยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นวิธีการแสวงหาองค์ความรู้ที่เชื่อถือได้ การแสวงหาสารสนเทศหรือแนวทางปรับปรุงและพัฒนาองค์กรโดยใช้กระบวนการวิจัยจึงได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไป พร้อมทั้งกระบวนการวิจัยที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องกลมกลืนไปกับการทำงานจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ในการพัฒนางานของบุคลากรที่ใช้กระบวนการวิจัยควบคู่ไปกับการทำงานประจำ จึงนับว่าวิจัยสถาบันเป็นกลไกที่เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารคุณภาพในองค์กร นอกจากนี้การวิจัยสถาบันยังได้รับการยอมรับและถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการแสวงหาชุดข้อมูลที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพ รวมทั้งการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นการตรวจสอบตนเองและการพัฒนาที่ต่อเนื่อง วงการการศึกษาจึงคาดหวังว่า การวิจัยสถาบัน จะเป็นนวัตกรรมเชิงกระบวนการที่เอื้อต่อการพัฒนาการปฏิบัติงานขององค์กรและยกระดับสู่การพัฒนาวิชาชีพของบุคลากรอันเป็นเป้าหมายสุดท้าย

บรรณานุกรม

- กฤษฎาภาณุจัน โดพิทักษ์. (2558). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: เจริญทองการพิมพ์
- กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย. (2561). *วิจัยสถาบัน...R2R...อะไร? และอย่างไร? ที่มหาวิทยาลัยต้องการ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2561, จาก <https://technology.kku.ac.th/wp-content/ITFilesD/IT007D.pdf>
- นพคุณ กสานติกุล, ปุณยณัฐ ดาวเที่ยง, และศิริรัตน์ เนาว์วงศ์. (2554). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยสถาบันของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- มยุรี เสือคำราม, และสมศักดิ์ ลีลา. (2556). การวิจัยสถาบันกับการบริหารเชิงกลยุทธ์. *วารสารบริหาร*, 33(1), 95-100.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2536). *ผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาจากงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิจิตร ศรีสอาน. (2552). นวัตกรรมการวิจัยสถาบัน ใน คณะกรรมการจัดงานพร
พรรษกิตติการ (บ.ก.). *นวัตกรรมวิจัย*. (น. 17-34). กรุงเทพฯ: มูลนิธิ
ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอาน.
- _____. (2553). พัฒนาการของการวิจัยสถาบันในประเทศไทยจากยุค 1970.
ใน *การประชุมวิชาการวิจัยสถาบัน เรื่อง มิติใหม่ของการวิจัยสถาบัน*
(น. 1-11). กรุงเทพฯ: ศูนย์ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์.
- สมชาติ โตรักษา. (2558). *การทำงานประจำให้เป็นผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่องและ
ยั่งยืน (R&D for CSWI)*. กรุงเทพฯ: คณะสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมพงษ์ สุชีเกตุ. (2540). *คู่มือและแนวทางการปฏิบัติงาน งานวิจัยสถาบันและ
สารสนเทศ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อุทุมพร จามรมาน. (2527). *การจัดวางระบบวิจัยสถาบันและสารสนเทศ*.
กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- Ovink, S. Kalogrides. D, Nanney, M., and Delaney, P. (2018). College
match and undermatch: Assessing student preferences,
college proximity, and inequality in post-college outcomes.
Research in Higher Education, 59(5), 553-590.
- Saupe, J. L. (1990). *The functional of Institutional research* (2nd ed.).
Florida: The Association for Institutional Research.
- Swing, R. L., Ross, L E. (2016). A new vision for institutional research.
Change: The Magazine of Higher Learning, 48(2), 6-13.